

V sobotu dne 26.3.2011 v 9:00 hodin jsme v Čachotíně v sále Obecního úřadu přivítali převora Břevnovského kláštera P. Prokopa Siostrzoneka.

P. Petr Prokop Siostrzonek (* 1957) je římskokatolický duchovní, benediktínský mnich a převor břevnovského kláštera.

Siostrzonek pochází z Českého Těšína, kde taktéž absolvoval místní gymnázium. V letech 1976 - 1983 studoval teologii na CMBF v Litoměřicích. Po ukončení studií působil jako kněz ve farnostech Olomouckého arcibiskupství.

Během studií tajně vstoupil do benediktínského řádu, což později StB odhalila. Po odmítnutí nabídky na spolupráci s StB ztratil státní souhlas s vykonáváním funkce kněze a pracoval v Tesle Rožnov (1987 - 1988). V roce 1990 byl jmenován převorem Benediktínského arcidiocésie v Praze-Břevnově. Aktivně se v této době podílel na přípravě restituace břevnovského kláštera, spolu s Anastázem Opaskem.

P. Prokop Siostrzonek přijal pozvání P. Rudolfa Zahálky a promluvil k farníkům na téma: Milující nebeský Otec nám poslal svého syna, aby nám řekl o jeho lásce.

V první promluvě nám přiblížil Žalm 23

- 1 Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.
- 2 Dopřává mi odpočívání na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod,
- 3 naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.
- 4 I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát *ničeho* zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.
- 5 Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.
- 6 Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdělejších časů.

Poté následovala přestávka s občerstvením, které připravili farníci. Jídla se sešlo opravdu dostatek a tak je třeba všem velmi poděkovat. Také děkujeme všem, kdo se podílel na přípravě kostela, sálu atd.

V 10:30 následovala druhá promluva převora Siostrzoneka, kdy nám přiblížil Lukášovo evangelium 15. kapitolu.

- 1 Do jeho blízkosti přicházeli samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli.
- 2 Farizeové a zákoníci mezi sebou reptali: „On přijímá hříšníky a jí s nimi!“
- 3 Pověděl jim toto podebenství:
- 4 „Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, což nenechá těch devadesát devět na pustém místě a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne?“
- 5 Když ji nalezne, vezme si ji s radostí na ramena,
- 6 a když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: „Radujte se se mnou, protože jsem našel ovci, která se mi ztratila.“
- 7 Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.
- 8 Nebo má-li nějaká žena deset stříbrných mincí a ztratí jednu z nich, což nerozsvítí lampu, nevymete dům a nehledá pečlivě, dokud ji nenajde?“
- 9 A když ji nalezne, svolá své přítelkyně a sousedky a řekne: „Radujte se se mnou, poněvadž jsem našla peníz, který jsem ztratila.“

10 Pravím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání.“
11 Řekl také: „Jeden člověk měl dva syny.
12 Ten mladší řekl otci: „Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.“ On jim rozdělil své jmění.
13 Po nemnoha dnech mladší syn všechno zpeněžil, odešel do daleké země a tam rozmařilým životem svůj majetek rozházel.
14 A když už všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal mít nouzi.
15 Šel a uchýlil se u jednoho občana té země; ten ho poslal na pole pást vepře.
16 A byl by si chtěl naplnit žaludek slupkami, které žrali vepři, ale ani ty nedostával.
17 Tu šel do sebe a řekl: „Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem!
18 Vstanu, půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě.
19 nejsem už hoden nazývat se tvým synem; přijmi mne jako jednoho ze svých nádeníků.“
20 I vstal a šel k svému otci. Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil.
21 Syn mu řekl: „Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem.“
22 Ale otec rozkázal svým služebníkům: „Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy.
23 Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujme a buďme veselí,
24 protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.“ A začali se veselit.
25 Starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec.
26 Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to má znamenat.
27 On mu odpověděl: „Vrátil se tvůj bratr, a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že ho zase má doma živého a zdravého.“
28 I rozhněval se a nechtěl jít dovnitř. Otec vyšel a domlouval mu.
29 Ale on mu odpověděl: „Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem neporušil žádný tvůj příkaz; a mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se povесelil se svými přáteli.
30 Ale když přišel tenhle tvůj syn, který s děvkami prohýřil tvé jmění, dal jsi pro něho zabít vykrmené tele.“
31 On mu řekl: „Synu, ty jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé.
32 Ale máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.“

Poté byla možnost přijmout svátost smíření nebo adorace v kostele sv. Vavřince v Čachotíně.

V 12:15 hod byla sloužena mše svatá.

Celé setkání farníků nejen z Čachotínské farnosti, ale i z farností Dolní Krupá a Česká Bělá se neslo v příjemné atmosféře a povzbuzení věřících v postní době, kterých se sešlo kolem osmdesáti.

Návštěva převora Prokopa Siostrzoneka pokračovala také v neděli 27.3.2011 v 11:00 hodin, kdy sloužil dětskou mši svatou v kostele sv. Vavřince v Čachotíně.

Závěrem je třeba poděkovat převorovi Siostrzonekovi za milou návštěvu a čas, který nám věnoval, povzbuzení ve víře a přání všech farníků na další budoucí setkání.